

UFO

Information

Nr 3 1990

UFO-INFORMATION

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.- 31 dec.
Redaktör och ansvarig utgivare: Kjell Thörnlund. ☎ 013-171790
Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson, Gassan Darwiche, Matti Knutti
I redaktionen: Sören Andersson, Tommy Gustavsson, Kjell Thörnlund
Möteslokal: Danmarksgatan 4 B kv. ☎ 013-126901
Postadress till UFO-Information: Box 9109, 580 09 Linköping
Prenumeration och medlemskap: Postgiro 429 78 45-2
UFO-Information kostar 100:- helår

Bidrag från läsekretsens i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något NI läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga **TECKNARE** och **ÖVERSÄTTARE** för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information Box 9109, 580 09 Linköping
UFO-Information utkommer oregelbundet med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Jubileumsnummer

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta Svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka Inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 år" Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt. Eller hur! Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information

UFO en handledning

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättningar, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförskämt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen "HANDLINGSPROGRAM".
Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

ISSN 0346-3540

Ledare

Hej igen, och välkommen till nummer tre 1990. Jag vill börja med att svara på lite frågor som ni läsare har ställt till oss. Många har undrat över hur vi får tag på alla nyheter och människor i Sverige som har sett eller tror sig ha sett UFOs. Vi kan avslöja att det är inte så svårt. Man har i huvudsak den dagliga pressen som bas. Vidare så finns det givetvis många medlemmar som rapporterar om händelser som de själva och genom andra har tagit del av. Ibland så kommer fall till vår kännedom via andra UFO-föreningar som vi samarbetar med. Det förekommer även att kontaktpersoner som vi har på strategiska platser runt om i landet kommer med rapporter om UFO och liknande händelser. Något samarbete med Svenska försvaret har vi INTE. Däremot förekommer sporadiska kontakter i speciella fall.

En annan fråga var den om hur vi hittar de utländska föreningarna och deras material. Som ni kanske vet så har UFO-Information ganska många år på nacken och därmed har vi under årens lopp fått kontakter med en avsevärd mängd av utländska grupper och organisationer men vi har inte på långa vägar kontakt med alla grupper som finns. Det är en omöjlighet att känna till alla grupper i hela världen som arbetar med detta fenomen. Men vi kan påstå att vi känner till de största och bäst ansedda organisationerna. Skriv till oss så får du veta mer.

Nu till innehållet i detta nummer

UFO-vågen över östra Belgien 1989.	Sid	4.
Närkontakt 4:de graden i Frankrike.	Sid	16.
Tefat siktat.	Sid	20.
Grönblodig, Skrämmande humanoid.	Sid	21
Astrids asteroid.	Sid	23.
Tyckt och tryckt.	Sid	24.
Fjärdegradare?	Sid	27.
Långt som fyra 747:or	Sid	29.

UFO-vågen i nov/dec. 1989 över östra Belgien

av Joël Mesnard och Lumières dans la Nuits redaktionskommitté

Ur LUMIÈRES DANS LA NUIT Nr.300 (november/december 1989).

1. 7 november 1989. **PRELUDIUM TILL "VÅGEN". ESNEUX (BELGIEN)** (10 km söder om Liège).

I två gendarmer i Esneux, Patrick Bertrand och Roger Joie såg omkring kl 20.30 ett "enormt" föremål på ett uppskattat avstånd av ca 1 eller 2 km, med två mycket starka vita ljus riktade nedåt och "ett slags grön och röd mastkrans". Denna fas varade i omkring fem minuter.

Tjugo minuter senare, nära Dolembreux, såg de föremålet igen, men denna gång med sina två "strålkastare" släckta. Det rörde sig mycket långsamt och i horisontell bana, och de försökte följa efter det. Det befann sig endast ca 600 m från dem. Vid ett tillfälle stannade de bilen för att lyssna men kunde inte uppfatta något som helst ljud från föremålet. (Rapporten som de skrev efter denna iakttagelse kom att få en oväntad betydelse tre veckor senare).

2. 29 november 1989. Område nordost om **VERVIERS (BELGIEN)**.

Onsdagsaftonen den 29 november 1989 markerades av ett mycket stort antal iakttagelser som rapporterades från detta område i Belgien, söder om Liège och inte långt från belgisk/tyska gränsen. Denna aftons mycket invecklade händelser fungerade också som ett slags utlösare och drog uppmärksamhetens spotlight mot

en speciellt intensiv, lokalt begränsad "våg" som hade inletts väl före slutet av november.

En massiv dokumentation om denna afton är nu tillgänglig och kan erhållas från **SOBEPS UFO-FORSKNINGSGRUPP** i Belgien; av Patrick Vidal, LDNL:s representant i Benelux-länderna; och av en hel hop LDNL-läsare som skrev till oss separat.

Enligt **SOBEPS** (avenue Paul Janson 74, 1070 Bruxelles) äger de 39 säkra observationsrapporter för denna afton, och de lämnar namnen på inte mindre än 31 vittnen. Patrick Vidals tre rapporter innehåller ytterligare två namn, vilket ger oss totalt 41 vittnen för denna enda kväll, 33 namngivna. Vittnena omfattar sex gendarmer och en tulltjänsteman - alla namngivna.

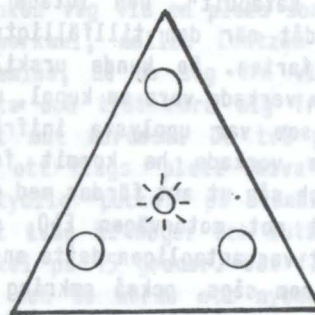
Under de två månaderna november och december 1989 var antalet vittnen i detta område i östra Belgien inte mindre än 200. Ett vittne såg ett föremål släppa ut två andra (identiska) föremål. Inte en enda av dessa rapporter omhandlar emellertid något föremål som befann sig nära, och inte en enda handlade om något landat föremål. Men vad gäller de generella detaljerna passar alla rapporterna ihop mycket väl.

IAKTAGELSEARNAS DETALJER

Kl 17.13 körde en bilist från Eupen till Eynatten (mellan Kettenis och Merols) då han i nordost, mellan

Eynatten och Raeren, såg ett flygande föremål med mycket starka ljus.

Kl 17.30, då han stannat framför det röda trafikljuset i Merols, vedade föraren ned en ruta men kunde inte uppfatta något ljud från UFOt.



Redan kl 17.24 hade två gendarmer från Eupen, Heinrich Nicholl och Hubert von Montigny, när de patrullerade på Riksväg 68 mellan Eupen och Eynatten, i närheten av "Grosse Welle"-farmen, sett kraftiga ljus som lyste på ängarna vid sidan av vägen. Det starka skenet verkade komma från en stillastående "plattform" som nästan verkade befinna sig rakt ovanför bilen. Denna "plattform" var en triangel med tre stora vita ljus och ett slags blinkande rödorange, roterande ljus.

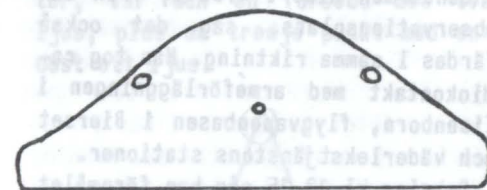
Plötsligt rörde sig föremålet och avlägsnade sig mot nordost. De två gendarmerna körde vidare till Merols för att betrakta det, men då satte det iväg åt Eupen och sydost. Klockan var nu 17.30. Gendarmerna satte väg efter det på en liten avtagsväg.

Vid ungefär samma tidpunkt såg en annan gendarm, Gunther Justen, vid gränsposten i Eynatten, två eller tre mycket starka vita ljus färdas med en uppskattad hastighet av ca

60-70 km i timmen på en höjd av endast 10 m eller så över marken. Det befann sig på ett avstånd från honom av ca 500 m och färdades mot Eynatten i riktning från Tyskland.

Under tiden hade den förstnämnda bilisten vänt och var på väg tillbaka till Eupen. Han såg föremålet igen, med tre kraftiga, runda ljus som "bildade en likbent triangel med en bredare bas". Bakom fanns ett rött ljus som blinkade i intervaller på ca två sekunder. Föremålet var på väg mot Eupen men utförde en sväng när det befann sig över den staden.

Under tiden såg två personer vid den plats där gatorna rue Pavée och rue Verviers korsar varandra, mot nordost ett föremål med tre kraftiga ljus som rörde sig i en kurva mot dammen i La Gileppe.



Detta föremål passerade över rue de Verviers på en höjd av knappt mer än tio meter ovanför hustaken. Det var en tydligt urskiljbar triangel, med flera orangefärgade, vertikalt rektangulära hyttgluggar på dess övre del. Framtill fanns det två ljus som lyste upp marken med samma bländande sken. I mitten fanns ett rött ljus som blinkade i intervaller på ca 1 sekund.

Omkring kl 18.00 såg monsieur Jean-Marie Demoulin tre cirkelrunda vita ljus röra sig från Kettenis mot järnvägsstationen i Eupen. Framtill fanns något som liknade en tunn

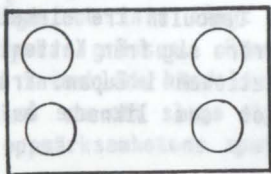
avrundad kant. Uppskattad hastighet: 60 eller 70 km i timmen. Monsieur Demoulin öppnade ett fönster och lyssnade när föremålet passerade över hans hus, och han hörde någonting "som ett svagt vindsus". Över järnvägsbron ändrade tingesten kurs och satte iväg mot Eupens rådhus.

Under tiden, efter att de gjort sin iakttagelse, hade gendarmerna Nicholl och von Montigny rapporterat den via radio till Albert Creutz, deras tjänstgörande kollega i Gendarmeriets högkvarter i Eupen. Själva hade de givit upp sin förföljelse av tingesten vid en plats som kallas Kortenbach, nära byn Membach, och därifrån såg de, omkring kl 18.00, tingesten färdas mot dammen i La Gilleppe.

Gendarmen Albert Creutz, från sin observationsplats, såg det också färdas i samma riktning. Han tog radiokontakt med arméförläggningen i Eisenborn, flygvapenbasen i Bierset och väderlekstjänstens stationer.

Omkring kl 18.15 såg han föremålet skjuta snett upp mot himlen och ersättas av ett annat föremål som efter en stund i sin tur sköt iväg och avlägsnade sig mot Baelen eller Verriers.

Gendarmen Creutz fick en mycket god titt på föremålet, vilket befann sig på en höjd av ca 100-150 m och färdades mycket långsamt. Det liknade en rektangel, sex eller åtta meter lång, med fyra mycket stora, starka ljus. Tingesten försvann norrut, mot Lontzen.



Under tiden, kl 18.45, såg gendarmerna Nicholl och von Montigny, som fortfarande befann sig i Kortenbach, en ofantlig triangel höja sig bakom en trädunge, "som om den slungades upp med katapult". Den lutade en aning nedåt när den tillfälligtvis saktade farten. De kunde urskilja något som verkade vara en kupol, med fönster som var upplysta inifrån. Tingesten verkade ha kommit från Baelen och såg ut att färdas med god hastighet mot motorvägen E40, mot norr. Det var antagligen detta andra föremål som sågs, också omkring kl 18.45, av en monsieur Eric Lebon, som befann sig i Baelen (ca två kilometer från Kortenbach). Han såg, på ett avstånd av ca 200 m, ett triangelformat föremål som "utsände ett svagt ljud som påminde om det från en symaskin". Detta föremål verkade komma från Dolhain och färdas mot Baelen. Sedan vek det av åt höger mot Eupen, och sedan åter åt vänster mot norr (eller NNO?). Samtidigt som det ändrade kurs lade vittnet märke till något som såg ut som en "kupol" på undersidan av det.

Något tidigare, fortfarande i Baelen, såg en Mme. Christine Hauglustaine något "som liknade ett flygplan, med två kraftiga strålkastare och ett orangefärgat ljus som blinkade i rytm med hjärtats slag (vars periodicitet är 0,8 sek.)". Tingesten avgav inget förnimbart ljud och gled sakta fram på låg höjd från Dolhain mot Eupen. Vi kan konsekvent förmoda att M. Lebon och Mme. Hauglustaine gjorde samtidiga iakttagelser av samma föremål. (Å andra sidan bör vi notera att ingen av dem nämner någonting som kan jämföras med den katapulteffekt som rapporterats

av de två gendarmerna Nicholl och von Montigny).

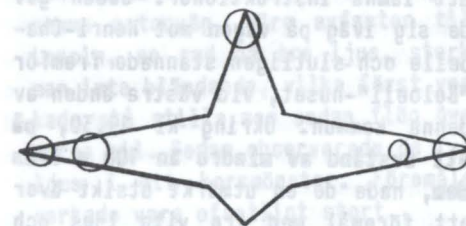
Omkring kl 18.45 promenerade två 13-åriga pojkar, Ture Schmidt och Adrian Hoffmann, på en liten nedsjunken väg vid en plats som kallas Donnerkaul, mellan Lontzen och La Calamine, då de såg tre vita ljus sakta och tyst röra sig från sydväst mot nordost. De två pojkarna såg ett slags "platt skiva" med en obetydlig "puckel" på ovensidan som sköt iväg åt höger och lutade i en vinkel på 45 grader. Det flög runt dem och de hörde ett mycket svagt ljud, som ett slags väsande. Sedan avlägsnade det sig åt sydväst med en hastighet av ca 80 km i timmen. Det vita ljuset, som verkade vara placerat i mitten, hade slocknat men länts igen, nu mycket starkare. **UNDER FÖREMÅLET FANNS ETT VISST ANTAL MINDRE LJUS (MELLAN 5 OCH 10 ST.) PLUS ETT RÖTT LJUS!**

I Battice, mellan kl 18.50 och 19.00, såg Mme. Patricia Barbieux, åt höger stora, mycket starka ljus som kom från norr. Dessa utförde en vänstersväng och hamnade rakt ovanför damen samtidigt som de slocknade. Det enda hon nu kunde se ovanför sig var en knappt urskiljbar, triangelformad mörk massa, med några små ljus ("som eldflugor") i mitten. Därefter avlägsnade den sig österut.

Damens omnämnande av dessa "små ljus" antyder en likhet med den iakttagelse som gjorts av de två pojkarna Ture Schmidt och Adrian Hoffmann. Kan färdbanorna i dessa bägge fall bringas till överensstämmelse? Om de kan så låt oss notera att den enklaste versionen, och den som omedelbart dyker upp i hjärnan (dvs. från öster om Battice till

sydväst om Lontzen) verkar visa på avvikelser i fråga om tids-faktorn. Om iakttagelsen i Donnerkaul verkligen gjordes tio minuter tidigare än iakttagelsen i Battice, så verkar den totala banan ha varit ganska kringgående, men om vi antar att banan var ungefär rak, från Lontzen till norr om Battice, då är sträckan 12 km, tillryggalagd på tio minuter, vilket är helt förenligt med uppgifterna om hastighet som lämnats av flera ögonvittnen. Allt detta är emellertid bara antaganden.

Åter igen, omkring kl 18.45, men längre österut, i Aubel, såg Mme. Gossens och hennes dotter Caroline ett föremål flyga mycket sakta över dem, från sydost till nordväst. Tingesten beskrevs bestå av två punkter, var och en försedd med två ljus, plus en tredje punkt med endast ett ljus.



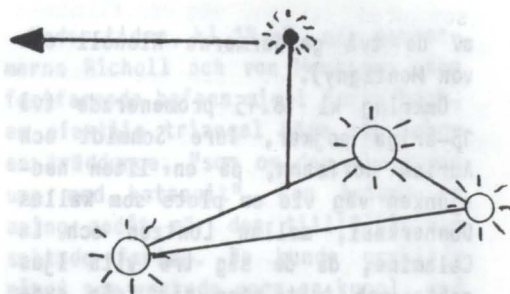
Omkring kl 19.00 såg flera invånare i La Calamine, lite längre norrut, ett märkligt föremål röra sig fullständigt ljudlöst och mycket långsamt i en nord-sydlig kurs, och Monsieur Maschlanka har beskrivit det som en rund, mörk massa med fyra stora vita ljus riktade nedåt mot marken.

Monsieur Coenrats såg samma föremål plötsligt dyka upp rakt ovanför honom, på en höjd av 300 eller 400 meter. Efter en stund slocknade dess ljus varpå ett helt annat ljusfeno-

men uppstod, med fyra strålkastare riktade nedåt mot marken. När han fann sig fångad i strålen från en av dem, vilken bländade honom, greps han av panik. Han såg sedan tingesten till slut avlägsna mot Eupen samtidigt som den klättrade uppåt och inte såg ut mer än en formlös lysande massa.

Omkring kl 19.10, på vägen från Hergenrath till Lontzen, iakttog Charles Nicolae i ca fyra minuter en "ljustriangel" som avgav ett svagt vislande.

Omkring kl 19.20 var gendarmerna Peter Nicholl och Lieter Plumans, bägge vid Kelmis/La Calamine Gendarmerie Brigade, i tjänst på Moresnetvägen (mot La Calamines yttersta nordände) då de såg stora ljus långsamt närma sig järnvägsstationen i Lontzen. Via radion bad de kontrollen i Eupen att be Albert Creutzen att lämna instruktioner. Sedan gav de sig iväg på vägen mot Henri-Chapelle och slutligen stannade framför "Beloeil"-huset, vid västra änden av denna kommun. Omkring kl 19.30, på ett avstånd av mindre än 100 m från dem, hade de en utmärkt utsikt över ett föremål med tre vita ljus och ett rött ljus som pulserade som ett hjärta. Trots att han var bländad, tyckte Peter Nicholl att han kunde se någonting i den bakre delen av det, och han hörde ett ljud som från en ventilator". Föremålet (som bedömdes vara ca 15 m brett) stod stilla nära landsvägen. Lieter Plumans såg tydligt ett rött klot lösgöra sig från den triangelformade farkosten, sänka sig och sedan skjuta iväg i rät vinkel och avlägsna sig horisontellt!



När tingesten rörde sig iväg mot nordost, beslutade sig de två gendarmerna för att följa efter det. De uppskattade hastigheten till ca 100 km i timmen. Nicholl tyckte att föremålets ljus blev svagare när det accelererade än de var när det stod stilla (en pikant liten detalj eftersom det helt motsatta har observerats i flera andra UFO-fall)!

När det kom fram till Belgisk/Tyska gränsen, utförde tingesten, som om den var ovillig att flyga över tyskt territorium, en högersväng åt söder och försvann ur sikte bakom kullen i Hergenrath. Klockan var då nästan 20.00.

Samma passage av ett UFO, från Henri-Chapelle till tyska gränsen, verkar också ha observerats, fast längre ifrån, av gendarmerna Nicholl och von Montigny som åkt tillbaka åt nordost så långt som till Waldhornfeld, en plats som erbjuder god utsikt åt alla håll. De såg tingesten försvinna i riktning mot den plats där de tre gränserna möts (Belgien, Tyskland och Holland), och såg det sedan dyka upp i riktning mot Aachen (känt på franska som Aix-la-Chapelle), för att slutligen försvinna igen kl 20.39.

Klockan 20.45, i närheten av Herbesthals järnvägsstation, såg två vittnen ett triangelformat föremål

som stod så gott som helt stilla i luften ca 300 meter ifrån dem. De hörde ett svagt ljud som från en elektrisk motor komma från föremålet, som hade tre stora vita ljus och ett rött ljus i mitten av den triangel som bildades av de tre vita. Omkring kl 21.00 verkar det som om flera personer nära tyska gränsen såg samma föremål.

Om vi går tillbaka till något tidigare på kvällen, nämligen kl 17.20, - d.v.s. till den stund då det hela höll på att börja - nära Kettenis, 15 km väster om den orten observerade Mme. Marlène Brossel ett kronformat föremål, nästan stillastående och ljudlöst, glödande i en starkt guldgyllene nyans, vilket sedan började röra sig från norr mot öster.

Omkring kl 17.30 såg Mme. Colémont och hennes dotter i Andrimont en enorm triangel med tre kraftiga vita ljus och ett annat ljus som var rött och blinkade, eller snarare roterade som ljuset i en fyr. Tingesten verkade befinna sig på en höjd av ca 500 meter och färdades långsamt och ljudlöst med dess breda sida framåt.

Mellan kl 17.30 och 17.45 sågs ett liknande föremål i La Minerie, 3 km norr om Battice. Det rörde sig mot Verviers - med andra ord söderut.

Jämförelsen mellan dessa två iakttagelser skulle kunna bli intressant... om den kronologiska ordningen vore omkastad! Men...ännu värre...kl 17.35 rapporterades samma triangel eller en annan likadan, från en plats mer än 30 km därifrån - mellan Nandrin och Rotheux, sydväst om Liège.

Det skulle vara nödvändigt att godtaga existensen av åtminstone fem

föremål för att kunna förklara (mer eller mindre) alla de iakttagelser som rapporterades vid just den tiden.

Mellan kl 17.30 och 17.40 såg en läkare på rue Varin i Liège tre ljus i en triangelformation stå stilla och ljudlöst rakt över sig. Till sist flög de iväg...mot norr. Omkring kl 18.40 körde M. Jean-Marie Leburton på motorvägen vid Milmort (norr om Liège), då han fick se något otroligt utspela sig: han såg ett triangelformat föremål, med tre vita ljus och ett rött ljus i mitten, anlända och inta ett läge ovanför lamporna på motorvägen. Han körde mycket närmare och såg då två andra farkoster, identiska med det första, lösgöra sig från detta och flyga iväg. De lutade en aning nedåt i fören och det ena flög iväg åt vänster och det andra åt höger.

Kl 19.00 såg M. och Mme. Monselur och deras barn, som befann sig på samma motorväg, nära avfarten till Loncin, en rad på tre ljus, starka men inte bländande, vilka först verkade stå stilla men sedan flög över deras bil. Sedan observerade de fyra ljus i ett korsmönster. Föremålet verkade vara ofantligt stort.

I Herve iakttog två andra bilister, M. Raymond Strasters och en vän, som färdades mot Liège, till höger om sig, tre kraftiga ljus "som belysningen på en fotbollsplan". Då han vevat ned en ruta såg en av dem ett mörkt föremål flyga sakta emot dem. Det var en triangel som flög - denna gång - med en spets framåt. Den rörde sig i riktning mot Chainex och dess ljus lyste upp hela terrängen under den. Och i Grand Rechain bekräftade M. Maurice Xhibitte

denna iakttagelse i detalj och upp-
gav att han såg tingesten först kom-
ma från norr och sedan avlägsna sig
österut.

I Walkenraedt kl 18.45 såg Mon-
sieur Bartholomé i närheten av järn-
vägsstationen en mörk massa flyga
mycket lågt och mycket långsamt samt
helt ljudlöst. Det rörde sig först
mot Henri-Chapelle och sedan mot
Battice. Då han anlände till infar-
ten till Doihain, såg samma vittne
åter föremålet i fjärran när det
färdades mot dammen i La Gileppe
eller Jalhay (där det faktiskt rap-
porterades mellan 18.30 och 18.45).

Vid samma tidpunkt befann sig en
Monsieur Michel Pirard och hans dot-
ter Laurence i närheten av Gendarme-
riets Post i Heusy. De observerade
ljus i en triangelformation som rör-
de sig från väster mot öster utan
att utsända något som helst ljud.
Också mellan kl 18.30 och 18.45 såg
Monsieur Roland Louis från en plats
som kallas "Le Faweu", mellan Ver-
viers och Jalhay, "ett föremål utan
tjocklek, som närmade sig med
'stjärten nedåt', med tre ljus som
utsände sneda strålar".

Alla dessa delar av vittnesmål som
vi presenterat ovan har hämtats ur
THE REPORT som sändes ut den 18 de-
cember 1989 av **SOBEPS**.

Och här följer nu ytterligare två
vittnesmålsdelar som insamlats av
Patrick Vidal (LDLN:s representant i
Beneluxländerna). De erbjuder oss
tillfället att spela ett litet UFO-
logiskt spel: nämligen hur man pas-
sar in dem i ensemblen redogörelser
som redan lämnats ovan.

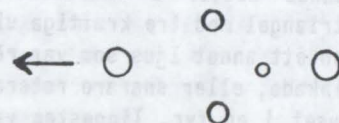
PATRICK VIDALS FÖRSTA FALL

Monsieur S- anlände omkring kl

17.45 till slutet på rue du Roi Al-
bert, nära Intercoms elverk och såg
mot väster en grupp på fyra eller
fem ljus som rörde sig bort i en NO-
SV-bana åt Membach-hållet. Han be-
traktade dem i ca en minut. Fastän
han hade stängt av motorn hörde han
inget ljud komma från fenomenet. Det
bör erkännas att iakttagelsen gjor-
des från ett avstånd av ca 1 km el-
ler så (och ljusen befann sig på en
höjd som han uppskattade till ca 200
m), samt att vägen till Verviers,
som är ganska tättrafikerad vid den
tiden på dygnet, låg mellan vittnet
och fenomenet.

Föremålets uppskattade storlek: 25
x 15 m.

Hastighet: Inte mer än 50 eller 60
km i timmen.



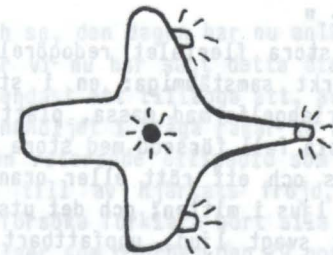
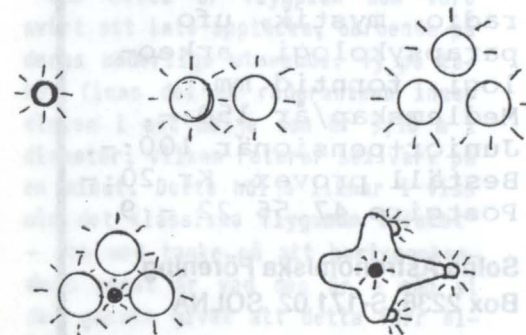
PATRICK VIDALS ANDRA FALL

Plats: Baelen.

Tidpunkt: Kl 19.05.

Monsieur G- befann sig på baksidan
av sitt hus på rue de l'Eglise. Hans
hund skuttade omkring runt honom.
Plötsligt fick han syn på en stor
ljuspunkt ca 35 grader ovanför hori-
sonten. Tingesten drog närmare och
verkade komma i riktning från Adri-
mont eller Bilstain. Han kunde nu se
att det hade två vita ljus som inte
endast lyste upp marken nedanför
utan också horisontellt himlen fram-
för. Ca en halvminut senare upptäck-
te vittnet ett tredje vitt ljus,

och ljusen bildade nu en liksidig
triangel. Genom att jämföra den med
klocktornet till kyrkan i Baelen
(som är 63 m hög) uppskattade Mon-
sieur G höjden till ca 150 m. När
den verkade befinna sig inte mer än
200 m ifrån honom utförde tingesten
en "elegant" sväng mot motorvägen
till Aix-Liège, som passerar inte
långt därifrån, nämligen åt norr.
Strax efteråt hörde Monsieur G ett
ljud som han jämför med "det som
kommer från en luftturbin". Medan
föremålet svängde runt kunde han se
ett blinkande rött ljus på dess un-
dersida. Han kunde också klart ur-
skilja farkostens kropp - bestående
av en flygkropp och två "vingar" som
befann sig ca en tredjedel av dess
längd från fören räknat. Han upp-
skattade dess hastighet till omkring
200 km i timmen, dess längd till ca
8 m och dess bredd också till 8 m.
Han trodde att det han såg var ett
flygplan. Hans hund skällde när
"turbinljudet" började höras. (Denna
hund brukar av vana skälla när varm-
luftballonger passerar på låg höjd
över dem, men det verkar som om **hun-**
den absolut inte skäller när flyg-
plan passerar.)



Och nu ytterligare en rapport in-
nan vi slutar (utan tvekan endast
provinsvis!) med dessa händelser på
kvällen den 29 november 1989:-

"Detta kommer från Mme Grogna och
citeras i en utmärkt artikel av Yves
Leterme som publicerades i dagstid-
ningen **NORD-MATIN** av den 19 december
1989:-

"Förra onsdagen, den 29 november,
omkring kl 18.30, befann jag mig i
min bil på kullarna ovanför Ver-
viers. Plötsligt, rakt framför mig,
på ett avstånd av några hundra me-
ter, såg jag ett mycket ljusstarkt
föremål. Det var en klar natt och
föremålet befann sig inte högt upp.
Det stod stilla över landskapet ne-
danför. Förbryllad stannade jag bi-
len och var i stånd att urskilja en
del detaljer på föremålet, vilket
jag bedömde till att befinna sig ca
300 m ifrån mig. Det hade tre
vita ljus placerade i triangel
och det började sakta röra sig
bort mot Heusy. Jag var inte
rädd. Det passerade långsamt bak-
om ett flervåningshus och blev
sedan åter synligt. Det var
större än en helikopter. Det var
som en flygande, upplyst stuga!
Jag kunde också se några röda
ljus i aktern på det. Det för-
svann ur sikte efter att jag be-
traktat det i tre eller fyra

minuter."

Det stora flertalet redogörelser är starkt samstämmiga: en i stort sett triangelformad massa, platt, i de flesta fall försedd med stora vita ljus och ett rött eller orange-färgat ljus i mitten; och det utsände ett svagt ljud, uppfattbart på ett avstånd av ca 100 m.

Allt detta leder oundvikligen till ett försök till förklaring i rent **aeronautiska** termer, och speciellt tanken på ett slags fulländad ULM, eller en RPV - det vill säga en liten fjärrstyrd maskin, en sorts stor sofistikerad **modell** som de som militären äger, och en sådan som de använder sig av vid nattobservation (tack vare ljusförstärkare), men även för mer komplicerade uppdrag, som till exempel antiradarkrigföring.

Av flera anledningar verkar emellertid denna teori i sanning osanno-

lik. Och det är inte vi i LDNL som säger detta - utan SOBEPS själva (som knappast kan anklagas för att obetingat stöda "UFO-teorin") och detta gör även Monsieur Guy Coeme, Belgiens försvarsminister!

Så...sedan då? RPV som tages för att vara UFOs? Eller UFOs som uppträder som RPV? Och här står vi inför ett dilemma som tenderar att bli "klassiskt" i UFOlogin: ty tingesten uppvisar verkligen en djävulsk nära likhet med en ULM eller en RPV. Ja - men vissa av vittnesmålen avsluter kategoriskt varje sådan teori. Ja - sannerligen. Men åter andra vittnesmålsdelar stöder denna idé mycket väl.

Javisst...och, men...

Och när man fortsätter vidare i ett försök att greppa situationen, finner man sig systematiskt pendla mellan dessa två helt motsägande te-
ser. **ALLTSÅ: DET KAN (1) ENDAST VARA**

EN RPV (ELLER NÅGOT I DEN STILEN);
och (2) **DET ÄR GANSKA KLART INGET SÅDANT...**

Som vanligt innehöll dagstidningarna ett absolut **överflöd av falska "förklaringar" och "villospår"**. Och den mest populära teorin var naturligtvis att ögonvittnena alla hade sett **ETT AMERIKANSKT AWACS-PAN.** Sumpgas; Venus; Månen; linsformade moln; plus en veritabel uppsjö av ballongsonder, togs också med i leken.

(Detta ger oss ett utmärkt tillfälle att förklara för våra läsare exakt vad ett AWACS-flygplan är.

Det är en typ av militärflygplan och dess gällande tekniska beteckning är E-3A **"SENTRY"**, men **"AWACS"** är det namn som det är mest känt under (vilket uttydes **"AIRBORNE WARNING AND CONTROL SYSTEM"**).

USA äger 33 AWACS-plan och NATO har 18, vilka togs i bruk successivt mellan januari 1981 och december 1984, och dessa NATO-flygplan är normalt stationerade i Gelsenkirchen i Västtyskland. Dessa NATO-ägda AWACS ses ofta över olika baser, hela vägen runt från Turkiet till Norge, och i synnerhet ser man dem i **Bierset, nära Liège, i Belgien**).

Och detta är flygplan som vore svårt att inte upptäcka, beroende på deras underliga utseende. I y på taket finns det en radarantenn innesluten i ett hölje som är 9,10 m i diameter, vilken roterar sex varv på en minut. Detta hölje liknar i viss mån det klassiska **flygande tefatet** - och med tanke på att **bortsnackandets** konst är vad den är - såg vi det ganska givet att detta förr eller senare skulle dyka upp som "förklaring" i UFOlogin!

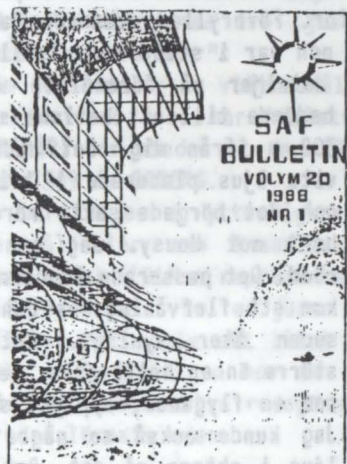
Och se, den dagen har nu anlänt...! När vi nu har sagt detta återstår det endast att tillägga att, även om antennhöljet i fråga råkar ha formen av en roterande ellipsoid som plattats till av hjärtats fröjd, idén att försöka förklara bort alla iakttagelser som gjordes den 29 november som iakttagelser av ett AWACS-plan är **alldeles absurd**.

EFTERSOM DET FLYGPLAN SOM BÄR DETTA "TEFAT" INTE ÄR NÅGOT ANNAT ÄN EN BOEING 707-320, 46 M LÅNG OCH ÖVER 43 M BRED, SÅ MÅSTE MAN VARA GANSKA STOLLIG OM MAN BARA KUNDE SE DET 9 M BREDA "TEFATET" OCH INTE BOEING-MASKINEN SOM SITTE FAST UNDER DET! BOEING-PLANETS FYRA TF33 JETMOTORER, TROTS ATT DE INTE ÄR LIKA BULLRIGA SOM DE FÖRSTA 707:ORNAS, ÄR LÅNGT IFRÅN TYSTA, OCH DET SKULLE ALDRIG FALLA NÅGON IN ATT JÄMFÖRA LJUDET FRÅN DESSA MED ETT "VÄSANDE LJUD" ELLER MED EN LITEN, ELEKTRISK MOTOR!

OCH NÄR DET GÄLLER MÖJLIGHETEN AV ATT ETT AWACS, ELLER VERKLIGEN FLERA SÅDANA, PÅ KVÄLLEN - OVANFÖR ETT TÄTBEFOLKAT OMRÅDE, UTFÖRDE SNÄVA SVÄNGAR (FÖR ATT INTE NÄMNA STOD STILLA!) UNDER EN PERIOD AV 2½ TIMMAR, MED SINA MOTORER AVSLAGNA OCH PÅ EN HÖJD AV 100 M ÖVER MARKEN - SÅ ÄR DET OMÖJLIGT ATT FINNA ORD SOM KAN BESKRIVA EN SÅDAN ABSURDITET.

Det första antagandet att det hela hade att göra med AWACS-flygplan hade faktiskt redan gjorts ett annat datum och på en annan plats - nämligen i Amay, mer än 40 km från Eupen. (Och det är faktiskt **svagt möjligt** att det trots att ingen i detta speciella fall i Amay lyckades urskilja några flygplansljus på det, det faktiskt **VAR** ett AWACS.)

SAF-BULLETIN



Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap/år 150:--. Junior+pensionär 100:--. Beställ provex. Kr 20:-- Postgiro 47 55 22 - 9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

Av vilket inget emellertid har den ringaste betydelse i förhållande till de iakttagelser som rapporterades i Verviers och Eupen-regionerna. Det oaktat hoppade vissa dagstidningar, organ som inte fäster sig vid de finare riktighetsdetaljerna, gladeligen upp på "AWACS-förklaringen". Och en belgisk tidning av den 13 december innehöll sådana utsökta och minnesvärda fraser som denna:-

"AWACS ÄR ETT FLYGPLAN SOM KAN FLYGA MYCKET LÅNGSAMT. OCH DET ÄR SYNNERLIGEN LJUDLÖST."

OCH VIDARE I SAMMA ARTIKEL:-

"DET ÄR UPPENBART ATT, OM AWACS FLYGER NÄSTAN VERTIKALT..."

-EFTER DETTA VORE ALLA KOMMENTARER FRÅN OSS ÖVERFLÖDIGA.

Å ANDRA SIDAN VERKAR DET KLART FÖR OSS ATT DET FINNS två högst träffande och intelligenta kommentarer som lämnades vid den tiden i den belgiska pressen. Dessa två kommentarer återges nedan:-

1. ETT UTTALANDE AV GENERAL TERRASON, DET TAKTISKA FLYGVAPNETS KOMMANDANT (Tidningen LA DERNIERE HEURE, den 15 december 1989.)

2. ETT UTTALANDE AV MONSIEUR GUY COEME, BELGIENS FÖRSVARSMINISTER. (Tidningen LA WALLONIE, den 22 december 1989.)

SPECIELLT FÖRSVARSMINISTERN VEDERLADE "AWACS-TEORIN" HELT OCH HÅLLET, SAMT UNDERSTRÖK ATT DET VID TIDEN FÖR UFO-IAKTTAGELSENA INTE FANNS NÅGOT FLYGPLAN AV DENNA TYP NÅGONSTANS I DET BELGISKA LUFTRUMMET. OCH HAN FORTSATTE ATT SÄGA ATT AMERIKANSKA AMBASSADEN, EFTER ATT HA KONSULTERAT AMERIKANSKA FLYGVAPNETS HÖGKVARTER I WASHINGTON I ÄMNET, OCKSÅ BEKRÄFTAT ATT INGET "STEALTH"-FLYGPLAN BEFUNNIT SIG NÅGONSTANS I BEL-

GISKA LUFTRUMMET VID DEN AKTUELLA TIDEN.

DEN BELGISKA FÖRSVARSMINISTERN UPPGAV OCKSÅ ATT INGA TESTFLYGNINGAR AV NÅGRA FJÄRRSTYRDA OBSERVATIONS-FARKOSTER ("DRONES") SÄNTS UPP FRÅN EISENBORN AV FLYGVAPNET VID NÅGON TIDPUNKT UNDER HELA DEN AKTUELLA PERIODEN.

OCH HANS SLUTSATSER VAR FÖLJANDE: "ALLA HYPOTESER OMHANDLANDE NÄRVARON AV MILITÄRA FLYGPLAN I VÅRT LUFTRUM BÖR HELT FÖRKASTAS".

DET ÄR, TYVÄRR, BEKLAGLIGT ATT DESSA UTTALANDEN AV BELGIENS FÖRSVARSMINISTER GAV SVAGARE EKO I DEN BELGISKA PRESSEN ÄN ALLA DESSA LÖJLIGA HISTORIER OM "AWACS"-TEORIN.

DEN SENAST MOTTAGNA RAPPORTEN

BATTICE, den 6 december 1989.

Under december månad 1989 förekom ännu fler iakttagelser i Verviers- och Eupen-området. Här är bara ett exempel. (Undersökning utförd av Patrick Vidal):-

"Monsieur Paul C- hade tillsammans med flera andra personer vid flera olika tillfällen sedan den 12 oktober 1989 sett ett stort föremål flyga över Verviers. Och rapporten om de två gendarmerna, Heinrich Nicholl och Hubert von Montignys iakttagelse kl 17.24 den 29 november väckte hans nyfikenhet åter till liv.

Onsdagen den 6 december åkte han därför, tillsammans med sina vänner Monsieur L- och Monsieur S-, bort till Fortet i Battice, vilket dominerar Verviers-regionen åt syd och Aubel-regionen åt norr så långt som till nederländska gränsen.

Ungefär kl 20.30 hörde de ett slags mullrande ljud som från ett

flygplan. När han tittade mot Verviers såg han på en höjd som han uppskattade till omkring 1.000 m ett triangelformat, mörkgrått föremål, tydligen mycket stort, som närmade sig. Dess hastighet ansåg han vara omkring 400 km i timmen. Tingesten flög över dem och fortsatte sin väg. I detta läge började Monsieur C kunna urskilja akterdelen på föremålet och lade märke till en rad flerfärgade ljus längs ned på triangeln som efterlämnade ett svagt ljusspår.



Föremålet fortsatte sin väg, med samma hastighet, mot norr. Vid två tillfällen, och endast kortvarigt varje gång, såg Monsieur C- något som liknade lysande "tentakler" skjuta ut ur styrbord aktersida och omedelbart dragas in igen.

AMM. AV FSR:s REDAKTÖR

FSR:s läsare kommer att märka, trots att denna artikel handlar om Belgien, att flera av ögonvittnena har rent tyska namn och helt klart är tyskar. Eupen och Malmédy-regionerna, med ca 60.000 invånare, överläts till Belgien av Tyskland under de villkor som kallades "fredsfördragen" som följde efter första Världskriget, men endast en sjättedel av de 60.000 personerna var fransktalande (belgiska valloner), medan fem sjättedelar av dem var tysktalande. Detta är med andra ord

endast ytterligare en av ett flertal regioner i Europa där statsgränserna fortfarande inte är riktigt dragna.

När det gäller allt detta prat om stora mystiska farkoster som flyger omkring över Belgien i veckor och månader i rad, så vill vi ställa våra läsare denna fråga:-

"Vad påminner detta mest om?"

Det får erkännas att de former som nu rapporteras (för det mesta "triangelformade") är annorlunda. Men i det stora får hela saken oss mest att tänka på den stora UFO-vågen 1896-97 över USA. (Se artikel i första numret av UFO-Information. Sören)

Man kan möjligen tro att all denna aktivitet pekar på ett speciellt intresse av Belgien och endast Belgien. Så det är kanske värt att erinra att en annan region, på närmare håll, nämligen Thames flodmynning i Storbritannien, Canvey Island och det angränsande County of Essex också står under nära bevakning. Som vi rapporterade i FSR 34/2 (sid.22), har det förekommit en intensiv UFO-koncentration i hela det området både 1988 och 1989, och denna pågår fortfarande. Det har rapporterats ca 1.600 iakttagelser i denna del av landet under 1988/89 och fler än 1.000 av dem kommer från Essex.

Vad de främmande varelserna än är ute efter, eller vad det nu är de observerar, så verkar det möjligt att detta omfattar hela detta område som sträcker sig från sydöstra England till östra Belgien. -G. C.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW, VOL.35, NO.2 (JUNE QUARTER, 1990)

Översättning: Sören

De säger att de kan alla våra språk!

Närkontakt av fjärdegraden i Sospel, sydöstra Frankrike 1983

av Marc Tolosano

Koordinaterna för Sospel är: Lat. 43° 52N.; Long. 7° 27E, i Departementet Alpes Maritimes, mitt på franskitalienska gränsen och strax ovanför Ventimiglia.

Händelsen inträffade på en plats ca tre km från Sospel, lördagen den 30 april 1983. Vittnets hus är byggt på en sluttning med utsikt över floden Merlansson.

Vittnet är en sextio år gammal kvinna, mycket dynamisk och arbetsam. För att skydda hennes identitet undanhåller LDLN hennes namn.

VARELSERNA

Kl 02.00 väcktes vittnet av ett rött klot som var stort som en fotboll. Detta klot försvann och plötsligt fanns det fyra varelser där.

Dessa varelser var långa (1,70 till 1,80 m), och var mycket atletiskt byggda. Deras sätt att gå och deras hållning ungefär samma som hos oss. De gick omkring i maklig takt.

Deras ansikten var långa och bleka, näsorna långa och smala. Munnen var också mycket smal och lång. Deras ögon var blå och mycket utdragna åt sidorna. Hon blev mycket förvånad och häpen över pupillens läge. Den befann sig inte i mitten av ögat utan närmare den inre vinkeln. Mme X sade att detta gav ett intryck av att de var vindögda - vilket de naturligtvis inte var. (Den franska rapporten säger att "när det gällde

ögonens storlek, menade hon att pupillen kanske sträckte sig rakt genom ögat från ena änden till den andra", men vi förstår inte vad som menas med detta, vilket verkar vara motsägande till vad hon just sagt om pupillens läge. G.C.) (Se skiss). Deras ögonbryn var blonda.

Medan alla människor har en inbuktning eller fördjupning där näsan går ihop med pannan så saknade dessa varelser denna helt och hållet. "Det var bara en enda del." Ej heller hade de den lilla vertikala fåra som vi alla har mellan näsan och munnen. De hade tänder.

Hon såg inte deras hår, ty deras huvuden var täckta av små kalotter som hos grodmän, men med denna skillnad: dessa kalotter utgjorde ingen del av de odelade dräkterna, utan täckte endast skallen och öronen. (Mme X sade att hon kunde se svaga utbuktningar som kunde tyda på öron.)

Deras händer, obehandskade, var mjuka och fina och en aning större än vanliga människohänder, med kanske "ett intryck" av mjukhet hos dem, tyckte hon.

Varelserna talade flytande franska och utan brytning. På hennes fråga: "Talar ni några andra språk?", svarade de att de kunde alla Jordens språk.

KONTAKTEN UTVECKLAS

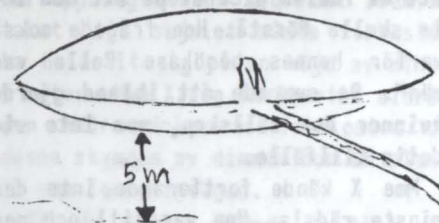
Mme X kan inte säga om hennes

väckning skedde av sig själv eller om något annat ryckte henne ur sin sömn.

När hon fick syn på det röda klotet var hennes första tanke: "Det är en kulblix!" Så hon försökte omedelbart väcka sin man, som låg och sov bredvid henne. Men till ingen nytta. Han fortsatte att sova. Detta gjorde henne emellertid ej orolig, ty hon visste att han var en djupsovare. Så hon gick upp och in i det angränsande rummet för att släppa in lite luft i sovrummet. När hon kom in igen stod hon öga mot öga med de fyra varelserna.



VARELSE



FARKOST

HENNES MAN FORTSATTE ATT SOVA...

Mme X upplevde ingen rädsla, men försökte ändå att ännu en gång väcka sin man. Och då sade varelserna:

"Det är gagnlöst. Han sover."

De fyra schäferhundarna, som i regel skäller en varning när någon närmar sig, förhöll sig helt tysta. Dessa hundar, som anses vara mycket aggressiva, hade tagit skydd under sängen! Och med ögon som nästan trängde ut ur sina hålor stirrade de på inkräktarna!

Lugn och oberörd bjöd nu Mme X besökarna att sitta ned. En av dem, som verkade vara ledaren (ty det var för det mesta han som talade med henne) ställde henne en fråga: "Vet du vilka vi är?"

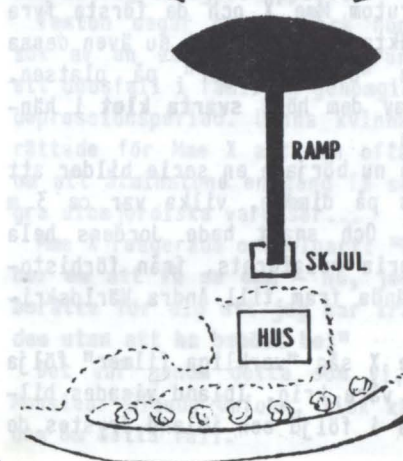
Mme X, som hade lagt märke till deras långsamma gester, svarade: "Ni är robotar!" Road sträckte varelsen fram sin hand och sade: "Känn efter!" Då märkte hon att denna varelse verkligen var av kött.

"Då...Ni är utomjordiska"...sade hon.

De svarade jakande.

På frågan om de jordiska språken, ångrar Mme X i dag att hon inte försökte testa dem, ty hon känner till några främmande språk. Men under ögonblickets känsla hade hon ingen tanke på detta.

ca 15 M



Det bör noteras att **Mme X mötte en viss svårighet i att tala**. Hon var tvungen att anstränga sig för att kunna tänka och formulera sina frågor. **Hennes viljekraft var liksom nedsatt...**

Så plötsligt reste sig varelserna från sina stolar. De vill visa vittnet att de var väl förtrogna med vår planet. De gick ut och där väntade ännu en överraskning på henne: det fanns andra varelser därute på gårdsplanen!

De fyra första varelserna blev lite villrådiga på gårdsplanen; sedan gick de en tur runt platsen för att till slut åter gå in i huset, in i det rum där de först hade dykt upp. "Här är det bra," sade de. "Vi ska visa dig en projektion," och de gick alla ut igen.

Det bör nämnas att en tät dimma hade lagt sig över området på morgonen den 30 april. Det bör också noteras att Mme X hade sin nattdräkt på sig och att det under denna period på året i allmänhet är kallt i Sospel. Hon var emellertid själv ganska förvånad inför det faktum att hon inte kände av nattköllden det minsta.

Förutom Mme X och de första fyra inkräktarna, fanns det nu även dessa andra "utomjordingar" på platsen. Tre av dem höll **svarta klot** i händerna.

Och nu började en serie bilder att synas på dimman, vilka var ca 3 m höga. Och snart hade Jordens hela historia relaterats, från förhistoria ända fram till Andra Världskriget!

Mme X såg "verkliga filmer" följa alla våra krig. Ibland visades bilderna i följd och ibland frystes de

och blev orörliga, på samma sätt som de bilder som kastas av en projektor. Den dominerande färgen var sepia.

När Mme X sade att hon inte var intresserad av krig, berättade varelserna att konflikter är det enda som vår Jord känner till, och att de själva endast känner denna planet i detta ljus.

Vittnet fortsatte att betrakta bilderna allteftersom de passerade framför henne...

När en varelse hade slutat att peka med sitt svarta klot, tog en annan över och började projicera, till höger eller till vänster, så att Mme X vid ett tillfälle fruktade att hon skulle drabbas av sendrag i nacken.

De svarta kloten utsände inga strålar av ljus.

När visningen var slut gick Mme X in i huset igen, åtföljd av de fyra varelserna. Hennes man låg fortfarande och sov och hundarna hade inte rört sig ur fläcken.

Hon försökte ställa några frågor - i ämnen som intresserade henne, och som intresserade vetenskapsmännen - om tiden, om avstånd och andra sådana ting. **Deras enda svar i vart och ett av fallen gick ut på att hon inte skulle förstå.** Hon frågade också varför hennes besökare "alla var män". **De svarade att ibland gjorde kvinnor dem sällskap, men inte vid detta tillfälle.**

Mme X kände fortfarande inte den minsta rädsla. Hon var till och med lycklig och frågade om hon fick bjuda dem på något att äta eller dricka, samt erbjöd dem även att röka. Med ett artigt leende avböjde de men lovade emellertid att de vid sitt nästa möte skulle äta middag med

henne.

Medan denna diskussion pågick stack några av dem ut huvudet genom ett fönster som för att kontrollera att allt var okej.

(Det röda klotet, som först hade dykt upp i rummet, hade naturligtvis redan försvunnit när de först kom in. Men å andra sidan var nu väggen upplyst av ett **orangerött sken**, vilket genererade en behaglig värme.)

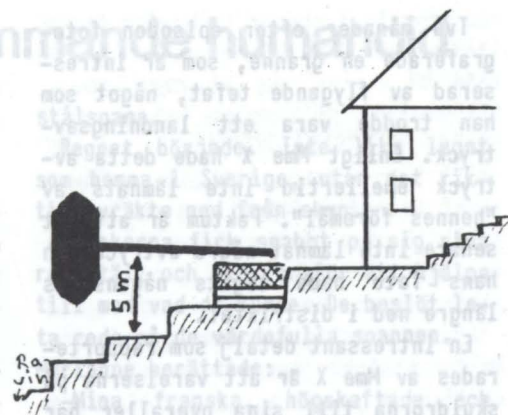
Slutligen, omkring kl 04.00 beslutade sig "främlingarna" för att lämna platsen. De reste sig upp, skakade hand med Mme X och hon följde dem till dörren. Hon lade då märke till ett långt, mörkfärgat ovalt föremål, ca 15 m eller så i längd. Hon kunde se en dörr på det och innanför denna, genom dörröppningen, ett diffust ljussken.

Dimman låg fortfarande kvar, runt omkring. Avståndet från huset till farkosten var endast ca 30 m.

Från farkostens dörröppning kom en ramp, och efter att ha promenerat över taket till ett skjul av korrugerad plåt gick varelserna upp på denna ramp.

Hade farkosten några "ben"? Enligt vittnet, antagligen inte, ty då dess dörröppning befann sig rakt framför taket till skjulet måste farkosten ha befunnit sig på en höjd av minst 5 meter. Mme X såg emellertid aldrig den nedre delen av farkosten då denna skymdes av dimman och en planka som fanns i vägen.

På vår fråga: **"Kände du till att många föremål, som setts av ett stort antal människor över hela världen, kunde stå stilla utan något som helst stöd av standardtyp?"**, svarade Mme X: **"Ah, bra. Så det förekommer också?"**



När farkosten avlägsnade sig hörde hon ett svagt vislande.

Kontakten hade varat från kl 02.00 till 04.00.

Mme X gick åter till sängs och började omedelbart fundera på ifall hon inte borde informera ortens präst och gendarmeriet. Men hon drog snabbt slutsatsen att det vore bättre att inte prata med någon, av fruktan för att anses vara tokig. Hon berättade inte ens något för sin man.

Då plötsligt började hennes hjärta slå vilt och hon greps av en obehaglig panikkänsla av ett slag som hon aldrig tidigare upplevt.

Femton dagar senare fick hon besök av en väninna som på grund av ett dödsfall i familjen genomgick en depressionsperiod. Denna kvinna berättade för Mme X att hon ofta bad om att åtminstone en gång få se några utomjordiska varelser...

Mme X reagerade omedelbart: **"Om du ber om att få se dem - nå, jag kan berätta för dig att jag har träffat dem utan att ha behövt be!"**

Det var genom detta som vi, via Monsieur Claude Dufour, fick kännedom om detta fall.

I två månader efter episoden fotograferade en granne, som är intresserad av flygande tefat, något som han trodde vara ett landningsavtryck. Enligt Mme X hade detta avtryck emellertid inte lämnats av "hennes föremål". Faktum är att det senare inte lämnat några avtryck och hans foto hade tagits någonstans längre ned i distriktet.

En intressant detalj som rapporteras av Mme X är att varelserna på skuldrorna till sina overallar bar små streck, gröna och gula, "som gradbeteckningar".

Varelserna hade lovat Mme X att de skulle komma tillbaka sex månader senare. Men detta har de ej gjort. Mme X hade i sin väntan på dem börjat bli mycket rädd och till och med låtit bygga en högre säng, samt bar-

Översättning: Sören Andersson

Tefat siktat

Luftförsvaret i staden Perejaslavl-Zalesskij nordost om Moskva har vid flera tillfällen sett UFOs. Det rapporterar tidningen Rabotjaja Tribuna. Föremålen har beskrivits som tefatsformade och med en diameter på 100-200 m. De har både registrerats av flera radarstationer och setts av en pilot som tog upp jakten på ett av de oidentifierade flygande föremålen. Förgäves, dock, eftersom UFOt flög två-tre gånger snabbare än ett stridsflygplan.

Föremålen har iakttagits på höjder mellan 1.000 och 7.000 meter och sägs manövrera med förbryllande smidighet.

-De kunde rotera kring sin axel och flyga i sicksack, både horisontellt och vertikalt. I två pulserande

rikaderat in sig i avvaktan på De Yttersta Dagarna.

Det oaktat har hon tagit upplevelsen ganska bra och är fortfarande häpen inför minnet av deras vänlighet, älskvardhet och deras leenden. Hon tyckte de var stiliga och hon ställer sig denna fråga: "Varför valde de mig?"

I tidigare hade hon aldrig ens drömt om möjligheten av en sådan kontakt. I dag tittar hon lite oftare upp mot himlen, med ett visst hopp. Hon har förberett en del frågor "i sitt huvud", ty hon har en törst efter att få veta. Hon ämnar inte bli tagen på sängen nästa gång...

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOL.35, NO.2
(JUNE QUARTER, 1990)

eldsflammar syntes på UFOs sidor. Ju snabbare flammorna pulserade desto snabbare flög föremålen, skriver den sovjetiska tidningen. (II-Iass)

Katrineholmskuriren 24 april 1990

UFO SYNLIKT VID VOLGA

Ett oidentifierat flygande föremål, ett s k UFO, har varit synligt för hundratals invånare i staden Uljanovsk vid den sovjetiska floden Volga, hävdade den officiella nyhetsbyrån Iass på fredagen. "Rymdföremålet" noterades också av trafikledarna vid flygplatsen i Uljanovsk. Ögonvittnen har berättat för Iass att UFOt liknade en självlysande blågrön boll. (II-Iass)

FOLKET 17 april 1990

Grönblodig, Skrämmande humanoid

Kisiramuyaga, Tanzania, ligger vid Ukerwesjöns södra strand (Tidigare kallad Lake Victoria. Förf.) Kring den här arealen har ett flertal solidaritetsarbeten gjorts, bl.a. genom Sveriges försorg.

Under en solidaritetsgala lärde jag känna ett par unga damer, Marianne Ekdahl, 19 år, och Sif Thorsén, 21 år, som tjänstgjort därnere.

Artikelförfattaren anses av andra vara en god konversatör och lyssnare, samt äga en förmåga att leda ett samtal i en mycket avslappnande miljö. Jag fick in samtalsämnet till "gränslandet" och bortom där.

Flickorna log. De anförtrorde mig så en underlig historia då de var där åttioåttio. För dem själva var deras minnen perfekta, så uppskakat som upplevelsen varit. Men det är att gå händelserna i förväg.

Dagen hade varit olidligt varm. Kvalmigt varmt som före ett oväder. Det var plågsamt för de nordiska besökarna, som inte riktigt räknat med en sådan hetta. En urladdning kom också, men betydligt senare. På de här breddgraderna kommer natten fort. Det dröjde inte länge förrän himlavalvet ljungade av blixtrar och åska, och detta i ett koncentrat som de unga kvinnorna aldrig tidigare upplevt. Skyfallet dröjde ännu, men det hade börjat blåsa upp. Häftigare vindar än de vi är vana vid här i Norden.

Deras förläggning låg inte direkt inne i Kisiramuyaga, utan mer västerut, närmare stranden. Och i den riktningen vräkte åtskilligt löst iväg. Bland annat några rostfria

stålspann.

Regnet började. Inte lika lugnt som hemma i Sverige, utan det riktigt vräkte ned från skyn.

Flickorna fick snabbt på sig sina regnställ och stövlar, för att hjälpa till med vad de kunde. De beslöt leta reda på de värdefulla spannen.

Marianne berättade:

-Mina franska, högskaftade och mörkblå stövlar täcktes av uppluckrad gyttja. Det var ett förfärligt klafsande i sörjan. Ficklamporna till trots var det svårt att se. Det var...becksvart...omkring oss. Min ficklampa lyste upp Sifs genomblöta, blonda hår och ansikte. Hon var både arg och rädd. Mest rädd.

-Jag ser inte de där djävla spannen! Än mindre var vi är.

-Ja, vi måste väl själva hitta tillbaka, på något sätt. Men de där spannen är dyra, Sif!

Jag kände mig lika orolig som hon. Men jag ville inte ge efter den där stigande, obehagliga känslan att något värre var å färde. Känslan av att vi skulle hamna i livsfara bara ökade.

-Det går inget att se, kved Sif. Ficklamporna till trots.

Vi hörde tunga steg i gyttjan och vände oss mot dem.

Kom och hjälp oss, ropade jag på engelska och drog undan mitt eget långa blonda hår från ansiktet i hopp om att se bättre. Vem du nu är...

Huden knottrade sig på mig och instinktivt kände vi båda av...ondskan i omedelbar närhet. Ja, det kändes så i det ögonblicket och gör så än

vid minnet. I skenet från våra fick-lampor och till ljuset av de ljungande blixterna såg vi skräcken... Ett monster på närmare två meter i Längd!

-Vi har aldrig sett filmen "Monstret Från Den Svarta Lagunen", insköt Sif. Men de som vi berättade om varelsen för hade gjort det. Åtminstone några...de var engelsmän.

Ljusen omkring monstret gjorde den än mer skräckinjagande. En vansinnig version av en ödla, groda, människa och fisk. De stora grodögonen jagar mig ännu...Ansiktet liknade en gäd-das, liksom dess käft...Brr...jag ryser vid minnet!

Händerna, som hade simhud sträcktes ut mot oss. Vi skrek till och försökte fly bort från främlingen. Men det var alltför halt under stövlarna och fick inget grepp. Jag föll omkull i gyttjan med ett plask.

-Då fick den tag i min ena arm, sade Marianne. Jag skrek till högt och ljudligt. Hans grepp gjorde riktigt ont om min högra arm. Och fick-lampan föll ned i gyttjan med ett pluns. Jag körde ner min vänstra hands naglar i hans...eller-vad-den-nu-var. Ett fåfängt försök att slita loss greppet!

Jag sparkade vilt mot hans mörka kropp och fick honom en smula i obalans.

-Samtidigt kände jag av ett av de förlorade spannen, sade Sif till mig. Hon var riktigt exalterad av att återberätta händelsen.

Jag kände att jag måste göra något. Vad som helst. Jag skrek, ömsom grät av ilska och smärta. Det kändes som en vansinnig mardröm, så överkligt. Regnjackans huva hade fallit av. Regnet piskade mig i ansiktet

och blandades med mina tårar. Med fingrarna om spanngreppet för jag upp på fötterna. Svingande med spannen gick jag till angrepp...monstret, som till slut tvingades släppa greppet om Marianne! Jag skrek åt det i förtvivlan.

-Släpp henne...släpp henne...!

Marianne själv gjorde ordentligt motstånd. Till slut tvingades han släppa Marianne, som föll pladask ned i gyttjan. Sif svängde och slog med spannen mot varelsen. Den hade nu tappat intresse för de båda, gjorde helt om och sprang in i mörkret.

Sif ville springa efter, men jag sträckte mig fram och fick grepp om hennes tidigare så klarvita stövlar. Sif föll pladask på magen i gyttjan. Jag stönade fram orden.

-Låt bli...låt den springa iväg nu...

Lättade, smått chockade låg vi kvar i gyttjan, tills några personer fann oss. De bar iväg oss till en läkarstation. Vi var båda medvetna om att vi blev burna. Medan vi var på stationen dog ovärdet bort.

De fann spår efter varelsen under mina naglar. Det verkade också som om den hade blött, grönt blod. Detta gjorde läkaren förbryllad och försökte analysera resterna.

-Men jag blev inte klokare för det, berättade han för oss. Ni har alltså slagits mot en okänd, männi-skoliknande varelse?

-Ja, sade vi nästan i korus.

Något annan namn vet vi inte, sade Sif till honom.

-Vi vet inte varifrån han kom. Eller hon...eller det...eller om den ens var ond...Vi reagerade som om den var ond under de rådande omstän-

digheterna.

Vi beskrev "varelsen" för honom och några engelsmän, varav en var frilansreporter, Stephen Roper-Stanwell. Denne visste lite mer än oss. "Varelsen" skulle inte vara ensam. Folk runt Lake Victoria har sett dessa. För somliga, urgamla stammar beskriver dem som sina gamla gudar, som kan gå ned på stora djup och att de har eller hade tagit dödliga människor med sig ned till sina boningar under Lake Victorias botten.

Legenderna berättar också att de har "himlavagnar" som kommer nerifrån sjön, far rakt upp mot skyn, och tvärtom...

Omöjligt, säger experterna. De där legenderna är bara fantasier! Men

"himlavagnarna" har setts, liksom varelserna. Och det kan också två svenskor intyga.

De medgav att de fick en del mardrömmar efteråt. Men även mardrömmar försvinner med tiden.

-Kan ni tänkas återvända dit? undrade jag förstrött.

De sade ingenting, det räckte med deras blickar. De var tydliga nog att de inte tänkte ta sig tillbaka!

-Ursäkta, harklade jag mig. Tror ni den där killen har gjort någon artikel där ni är med?

-Se till att förekomma honom då, flinade Sif.

Och vet ni nu, så tror jag mig ha gjort det.

Anders G. Magnusson



Astrids asteroid

Den senaste listan över nya namn på asteroider har presenterats. Där finns åtta namn med svensk anknytning. Mest välkänd av de nya svenskarna i rymden är Astrid Lindgren, som har fått ge namn åt asteroiden 3204 Lindgren. Upptäckare och namngivare är Nikolaj Tjernych vid Krimobservatoriet i Sovjetunionen.

Bland övriga namngivare finns planetforskarna Gerhard Hahn, Per Magnusson och Hans Rickman vid Uppsalaobservatoriet. Uppsala-astronomen Claes-Ingvar Lagerkvist har namngett Per-victoralex - efter sin yngste son Per Victor Alexander. Två asteroider har fått ortsnamn: 3250 Martebo och 3331 Kvistaberg.

SAF-Bulletin, Volym 22. Nr. 1, 1990.

Har du haft någon UFO-upplevelse?
Kontakta UFO-Information
Box 9109, 580 09 Linköping

släkt och att hon ville ha honom som kompis. Men det var inget konstigt. Gazul säger att många är släkt med varandra i Bangladesh.

Angående bloddoften, så kommer den tydligen från stenarna när han bär dem på sig i sin plånbok.

Han doftade inte när jag mötte honom på tåget för en månad sedan. Stenarna låg hemma i lägenheten i Farsta.

Gazul mådde bra nu i alla fall och har jobb i Solna.

Men jag vet att Gazul egentligen
långtar bort från den här planeten.
Han sade det 1987, då han var despe-
rat. Han visste ingenting om UFOs.
Jag berättade en massa för honom.
Han ville att han och jag skulle
emigrera härifrån och lifta med nå-
got UFO.

Angående platsen där han hade befunnit sig i 2 veckor, så kallade han den för **Månen**, ty han visste inte vad det var för plats. Men jag upplyste honom om att det förmodligen inte var Månen.

Gazul berättade att det förekommer massor av försvinnanden i Indien. En av Indiens stora tidningar, dagspress, skriver dagligen om människor som försvunnit och människor som försvunnit men kommit tillbaka.

Många av dem är fattiga och har blivit mycket ledsna när de har kommit ner hit igen. Samtliga berättar om en otrolig plats som de har varit på. De har fått mat och vackra kläder samt blivit respekterade och fått uppleva människovärdighet och annan lyx. Samtliga ville aldrig hit ner igen. Det finns nämligen ett område i Indien, där de som går in försvinner.

En sak till. När jag och Gazul

möttes första gången, hos en grannkompis till mig, hade han varit nära att ramla av stolen. Jag är nämligen utseendemässigt en tvilling-kopia av en av de där kvinnorna som hämtade nonom.

Jag är mellanblond, 158 cm lång, ser mer europeisk ut än skandinavisk. Fast jag är svensk till börd.

Jag minns att Gazul stirrade något fruktansvärt på mig. Jag tyckte redan då att hans beteende var konstigt. Vi är nu goda vänner.

Nyligen var jag i Tunisien, i
Sousse.

När vi anlände på kvällen med flygbussen, satt jag och flera andra passagerare och tittade på ett rött eldklot och ett vitt alldeles intill, som befann sig på kvällshimlen över havet. De var stillastående i 10-15 minuter.

De sista nätterna på hotellet vaknade jag och gick upp och tittade ut över havet, stranden och **Marinan** vid horisonten. Marinan är en turistby eller stad. Jag såg en mörkröd stor boll komma sakta åkandes och växlade i färg då och då. Ibland gulvit, ibland mörkröd och en gång intensivt blågrön.

Jag stod en timme bakom mina gardiner och glodde. En natt såg jag ett gulvitt ljus snabbt fara fram över vattenytan. Varje natt såg jag den röda bollen och även andra ljus. Jag ville gå ned på stranden men vågade inte lämna min dotter ens om sovande, då vi hade vårt rum lite avsides de andra. Utanför vårt stora fönster fanns dessutom ett soltak (perfekt landningsplatta). Jag vet att det hände och antagligen fortfarande händer en massa saker ute över

havet, utanför Sousse.

Åk gärna dit och tag in på hotell
El Menchia.

Om ni vill kan ni här få telefon-
numret till Gazul. Ni kan nog själva
få tala med honom (av uppenbara skäl
förbehåller sig redaktionen att ej
lämna ut numret till allmänheten).
Sist bröts vår linje när vi talade i
telefon. Kanske kommer han att bli
lite förvånad, men ni kan ju hälsa
från mig.

Kanske flyttar han sedan till New York, dit alla hans emigrationsvänner har slagit sig ner.

+

Fjärdegradare?

Vid midnatt den 13 maj 1989 skedde det något oförklarligt i den lilla norska byn Kodal, tio mil sydväst om Oslo.

17-åriga Tom Arne Kristensen hade som vanligt varit hemma hos sin flickvän den här lördagskvällen och var på väg hem till familjegården på sin moped, en vägsträcka som normalt brukar ta 20 minuter, när han på tonårskillars vis kör med gasen i botten.

Och det är där ute på den nattsvarta vägen det händer. I en lång uppförsbacke bländas han plötsligt av ett starkt ljussken i sidobackspiegel. "Det är väl bara en bil", är hans första tanke. Men Tom Arne inser snart att ljuset inte kan komma från en bil. Ljuset kommer från luften och han känner hur ljuskäglan liksom trycket ner honom.

Han blir alldeles varm. Det är som om allt blodet försvinner ner i be-

Han har själv **aldrig** ens förknip-
pat sin kidnappning med UFOs. Han
har aldrig läst om UFOs, men genom
mig har han blivit lite mer intres-
serad av ämnet. Fast vi inte umgåtts
på 3,5 år.

Jag tror att hans kidnappning kan kategoriseras med UFOs. Bl.a. rummet m.m. låter som något dylikt, med ljus från väggarna.

Tänk att det finns så häftiga brudar i rymden!

Gazul och jag talade ofta om det kunde ha varit en annan dimension. Han trodde själv att så var fallet.

nen. Han känner rädslan komma och försöker köra fortare. Men har redan tryckt gasen i botten och motorn har inte mer att ge.

På backkrönet försvinner äntligen det närgångna ljuset och Tom Arne känner en stark lättnad, som om en tyngd bokstavligt talat lyfts från hans axlar.

Han kör ut på en kilometerlång raksträcka. Han känner sig rejält omskakad och vet inte vad han ska tro om det som just hänt honom. Var alltihop bara en hemsk fantasi? Nu efteråt känns det åtminstone så.

Tom Arne böjer sig ned över moped-
den för att få den att gå fortare
och önskar inget högre än att snart
vara hemma. Det är bara tio minuters
väg kvar...

Mer hinner han inte tänka förrän han ser det starka ljuset närma sig igen. Och här ute på slättlandet blir han helt övertygad om att det

absolut inte kommer från en bil.

Det har gått en tid sedan den här obehagliga upplevelsen när vi träffar familjen Kristensen. Och trots att Tom Arnes mor och far hört hans berättelse många gånger lever de sig in i den lika mycket som jag, där vi sitter med var sin kaffekopp. Och det är ju inte att undra över, det var ju trots allt de som tog emot den uppskakade unge mannen när han väl kom hem den där majnatten.

-Jag upptäckte alltså ljuset som ännu en gång närmade sig mig bakifrån, säger Tom Arne och för oss tillbaka till den ensliga nattsvarta vägen.

-Jag körde precis över en bro när ljuset nådde mig. Jag snurrade runt i panik och såg 12 kraftiga strålkastare lysa på mig. De såg ut att vara monterade på en lång pelare och de gav ifrån sig ett skarpt sken. Men det konstiga var att de bara lyste upp platsen precis runt mig, strålen nådde aldrig vägen, som den skulle ha gjort om det vore vanliga billykter.

-Första gången jag såg ljuset trodde jag att det kom från en sådan där terrängbil som brukar ha lykter monterade på störtbågen. Men den tanken försvann snabbt. Det kunde helt enkelt inte vara något vanligt motorfordon eftersom det rörde sig helt ljudlöst, trots att det inte var längre bort från mig än att jag hade kunnat röra vid det om jag sträckt på mig.

-Jag blev alldeles stel i kroppen och jag tror aldrig jag varit så rädd i hela mitt liv, säger Tom Arne utan en tillstymmelse till blyghet.

Just då funderade inte Tom Arne så mycket över vad föremålet kunde va-

ra. Visst snuddade hans tankar vid att det måste vara något utomjordiskt. Men det som mest upptog hans hjärna var att komma bort från platsen och tingesten så fort som möjligt.

-Nu efteråt är jag säker på att det måste ha varit ett UFO. Det kan inte ha varit något annat än ett "oidentifierat flygande föremål".

-Jag har visserligen aldrig trott på sådana här saker tidigare, jag har knappt ens intresserat mig för att läsa om det i tidningarna. Men nu är jag övertygad: Föremålet var helt ljudlöst, det kom från luften, och det följde uppenbarligen efter mig på vägen.

-Varför de var så intresserade av mig anar jag inte. Kanske hade de aldrig sett en moped förut och ville ta reda på vad det var för något jag åkte på, säger den brådmogna 17-åringen med ett stort leende. Men han blir snabbt allvarlig och fortsätter berättelsen.

-Jag körde vidare, mopeden skakade av ansträngningen och jag kunde se i sidospegeln att ljuset fortfarande följde efter mig. Men så släcktes det plötsligt, som om någon hade slagit av strömbrytaren. Tack och lov hade jag inte så långt kvar hem, bara runt några krökar så skulle jag vara där.

Och jag har aldrig tidigare varit så glad för att se de upplysta fönstren i gården.

Det var en mycket uppskakad ung man som rusade in till sina föräldrar för att berätta om det som hänt. Och hans mor och far tror fullt och fast på honom. Han har aldrig tidigare gett dem någon anledning att misstro honom, så varför skulle de

göra det i just den här frågan.

-Det är ingen tvekan om att Tom Arne har sett det han säger att han har sett, säger fru Kristensen och tillägger:

-Men vad i all världen kan det vara han såg? Det övergår vår förmåga.

-Bil, flygplan eller helikopter är helt uteslutet. Så då återstår väl bara ett UFO, säger hon och rycker på axlarna.

-Jag för min del är helt övertygad, säger Tom Arne. Då när jag var där ute på vägen hade jag en otroligt stark förnimmelse av att tingesten inte var något som hörde hemma här nere hos oss.

-Några vidare spekulationer vill jag inte komma med, men jag är öppen för att det kan vara precis vad som helst, tillägger han och fortsätter fundersamt:

-Det konstigaste av allt är att det tog mig över 40 minuter att köra hem vägsträckan som normalt alltid

tar 20 minuter. Och jag har ingen aning om vart den övriga tiden tog vägen. Jag stannade ju bara till en gång under en knapp minut, resten av tiden körde jag för full gas. Det är helt enkelt ofattbart. Tid kan ju bara inte försvinna spårlöst...

Vad det nu än var som hände Tom Arne den där majnatten är det helt klart att det gjort ett outplånligt intryck på honom. Hur ska man annars förklara det som hände lördagen efter.

-Jag hade varit hemma hos min flickvän. Och det hade inte varit några som helst problem att köra dit. Men när jag sedan skulle hem, vågade jag helt enkelt inte. Jag fick ringa mamma och be henne komma och hämta mig, medger han utan att tveka.

Och att medge en sådan sak kräver ganska mycket av en 17-årig grabb, som annars är känd för att vara en mycket tuff och orädd kille...

A. Mikkelsen. H J 17-1990

Långt som fyra 747:or

Solen gick ned bakom bergen vid Reserve, New Mexico och snart lyste stjärnorna klart. Så plötsligt bröts det tidiga kvällslugnet av ljudet från fyra jetplan som svepte fram genom bergspassen. Piloterna letade uppenbarligen efter något. Och Dan Luscomb trodde sig veta vad detta var.

Endast någon timme tidigare denna kväll den 8 december 1981 hade Luscomb enligt egen utsago sett ett cigarrformat föremål glida fram över skymningshimlen. Det var lika stort som fyra sammankopplade 747:or, me-

nar Luscomb som äger Whispering Pines Resort ca 11 km söder om Reserve. "Ett jetplan jagade det och försökte hinna ifatt det," fortsatte Luscomb. "Men varje gång planet kom nära så slank föremålet undan."

Luscombs berättelse togs snart upp av en reporter från EL PASO TIMES. Den lilla artikeln kanske hade förblivit ouppmärksam om inte J. Allen Hynek valt just denna dag för att besöka sitt privata observatorium i New Mexico. Han körde genom staden El Paso och råkade köpa ett exemplar av tidningen och läste ar-

absolut inte kommer från en bil.

Några månader senare, i april 1982 beslutade sig Hynek för att undersöka fallet genom att själv åka till Reserve. Under de dagar som följde intervjuade han dussintalet ordsbor: Han fann nio vittnen allt som allt, vilka svor på att de sett det cigarrformade föremålet vid ungefär samma tidpunkt som Luscomb.

Lance Swapp, till exempel, uppgav att han såg ett klart ljus medan han körde hem från sitt jobb i Jake's Grocery Store i grannstaden Luna. "När jag kom hem," sade Swapp, "så ropade min bror åt mig och sade åt mig att titta upp mot himlen. Där fanns ett stort föremål över våra huvuden, med ett jetplan som hängde efter det." Och hemmafrun Alma Hobbs, som var på väg till Luscombs rekreativsområde, sade att hon observerade ett rött klot som steg upp från marken. Efter några sekunder vände det sig tydligen på sidan och såg då ut som ett rör.

Hynek fann snart att de federala luftfartsmyndigheterna uppgivit att de ej registrerat något ovanligt på radarn denna kväll, och flygvapnet uppgav att de ej sånt några jetplan till området. Hynek var emellertid övertygad om att vittnena i Reserve och Luna var uppriktiga individer, och han åtog sig att försöka ta reda på vad det oidentifierade föremålet kunde ha varit för något.

När han återvände till sitt UFO-Center i Chicago förkastade han emellertid den ena teorin efter den andra. På grund av dess form föreslog några personer att det skulle ha rört sig om en robot. Men robotar avger ett öronbedövande ljud, och detta föremål var ljudlöst. Andra

menade att det mystiska föremålet kanske var en militär experimentfarkost. Men Hynek påpekade att "ingen känd teknologi kan utföra en 90-graders sväng på endast några sekunder, vilket detta föremål uppges ha gjort. Detta konststycke," tillade han, "trotsar Newtons andra rörelselag."

Vad föremålet än var för något, summerar Hynek, så verkar det inte vara något som konstruerats av människohand. När det gäller flygvapnets förnekanden, så tror han "att det skulle kännas kymigt för dem att behöva medge att det fanns något i luften som de inte förstod."

-Bethany Campbell

OMNI, September 1982

Nu måste vi lösa diabetesgåtan

Diabetesforskningen behöver mycket större resurser.

Resurser för att finna gåtans lösning.

Resurser för att nå fram till bättre behandlingsmetoder.

Resurser för att mildra, senarelägga eller förhindra de fruktade komplikationerna i ögon, njurar och fötter.

Du stöder diabetesforskningen genom ett bidrag till Stiftelsen Svenska Diabetesförbundets Forskningsfond.



SVENSKA DIABETES
FÖRBUNDET

Box 5023, 125 05 ÄLVSJÖ
Tel 08-81 04 90, Pg 90 09 01-0

På nästa sida kan du se priserna.



ARIK VET FÖR UFO-FORSKNING
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING



**B FÖRENINGEN
BREV**

**Stöd UFO-Information med att
beställa någon av nedanstående
artiklar.**

Klisterdekal	5 kr.
Provex UFO-Inf.	10 kr
Fyrfärgsposter	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer 10år	35 kr
Vit T-shirt storlek S,M,L,XL	65 kr
Äldre årgång UFO-Inf. pris beroende på årgång.	

Rapportformulär (Gratis) Ange antal.

**Rekvirera genom att skriva inbelopp och artikel på postgiro nr:
429 78 45-2**

Glöm ej namn och adress

UFO-INFORMATION

**Box 9109,
580 09 Linköping**